

EDUSKUNNAN VASTAUS 8/2009 vp

Hallituksen esitys laiksi maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Asia

Hallitus on vuoden 2008 valtiopäivillä antanut eduskunnalle esityksensä laiksi maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 152/2008 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 3/2009 vp).

Päätös

Nyt koolla oleva eduskunta on hyväksynyt seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää, että hallitus välittömästi valmistelee eläkerahastoja koskevan kokonaisuudistuksen, joka sisältää uudet lisäeläkejärjestelyt ja joka turvaa vakuutettujen ja työnantajien oikeudet ja velvollisuudet sekä eläkesäätiöiden ja -kassojen toimintaedellytykset tarkoituksemukaisella tavalla.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Tässä laissa säädetään työnantajan ja tämän palveluksessa olevien työntekijöiden tai työnantajan ja ammatillisen työntekijä- tai ammatinharjoittajaryhmän välillä sovittavasta tai työnantajan yksipuolisesti järjestämästä vapaaehtoisesta, ammatillisesta maksuperusteisesta lisäeläke-

järjestelystä eläkesäätiölaissa (1774/1995) tarkoitetussa eläkesäätiössä tai vakuutuskassalaisessa (1164/1992) tarkoitetussa eläkekassassa.

2 §

Maksuperusteinen lisäeläkejärjestely

Maksuperusteisessa lisäeläkejärjestelyssä etuudet määräytyvät lisäeläkejärjestelyssä suoritettujen vakuutusmaksujen perusteella, vähennettynä kertyneiden varojen hoitokuluilla sekä lisättyinä maksujen sijoittamisesta saaduilla nettotuotoilla.

3 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Maksuperusteiseen lisäeläkejärjestelyyn sovelletaan lisäksi, mitä vapaaehtoisesta lisäeläketurvasta säädetään eläkesäätiölaissa ja vakuutus-kassalaissa, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Maksuperusteiseen lisäeläkejärjestelyyn ei kuitenkaan sovelleta eläkesäätiölain 3 §:ää, 11 §:n 6 momenttia, 43 §:n 4 momenttia, 44 a §:ää, 45 §:n 2 momenttia, 88 §:n 2, 4 ja 10 momenttia ja 117 §:n 1 momenttia eikä vakuutus-kassalain 6 ja 80 §:ää, 81 a §:n 2 ja 3 momenttia, 82, 82 a, 83 a ja 142—150 §:ää.

Jos vakuutetut toimivat eläkesäätiön perustajina yhdessä työnantajan kanssa, maksuperusteiseen järjestelyyn ei sovelleta eläkesäätiölain 17 §:n 3 momenttia.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *rahoittavalla yrityksellä* eläkesäätiölle tai eläkekassalle maksuosuuksia maksavaa työnantajaa, osakasta, yritystä tai muuta yhteisöä riippumatta siitä, onko se yrityksen osana tai muodostaako sen yksi tai useampi työnantaja tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö tai näiden yhdistelmä;

2) *rahoittavalla ammattiryhmällä* työntekijä- tai ammatinharjoittajaryhmiä, jotka ovat sopineet keskinäisellä sopimuksella maksuosuuksien maksamisesta ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalle laitokselle;

3) *vakuutetulla* lisäeläkejärjestelyn toimintapiiriin kuuluvaa henkilöä tai jäsentä, joka on nyt tai tulevaisuudessa ammatillisen toimintansa perusteella oikeutettu eläke-etuuksiin sopimansa eläkejärjestelyn mukaisesti;

4) *sijoitussidonnaisella lisäeläkejärjestelyllä* maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä, jossa jär-

jestelyyn liittyvät etuudet on sidottu tiettyjen sijoituskohteiden arvon kehitykseen.

5 §

Järjestelyn erillisuus

Eläkesäätiössä tai eläkekassassa, joka järjestää työntekijän eläkelain (395/2006) tai yrittäjän eläkelain (1272/2006) mukaista eläketurvaa, ei saa järjestää tässä laissa tarkoitettua maksuperusteista lisäeläketurvaa.

6 §

Varojen erillisuus

Eläkesäätiön ja eläkekassan on pidettävä maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn varat ja velat sekä tuotot ja kulut omissa osastoissaan erillään muista vapaaehtoisista lisäeläkejärjestelyistä.

Osastojen eläkevastuiden tai vastuuvelan katteena olevat varat, joita laissa olevien säännösten mukaan ei ole käytettävä muihin tarkoituksiin, on käytettävä yksinomaan kyseisen osaston eläkkeiden ja muiden etuuksien turvaamiseen, ellei eläkesäätiö tai eläkekassa 3 momentin nojalla toisin päätä.

Jos kuitenkin samassa eläkesäätiössä tai eläkekassassa muuta vapaaehtoista lisäeläkejärjestelyä kuin maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä hoitavassa osastossa varojen arvioidaan pysyvästi ylittävän kyseisen osaston eläkevastuun tai vastuuvelan ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan siirtää kyseisestä osastosta maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä hoitavaan osastoon. Edellytyksenä on lisäksi, että maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä rahoitava yritys vastaa kyseisen muuta vapaaehtoista lisäeläkejärjestelyä kuin maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä hoitavan osaston riskeistä. Varojen arvioinnista säädetään eläkesäätiölain 6 §:n 3 momentissa ja vakuutus-kassalain 8 a §:n 2 momentissa.

2 luku

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn sisältö

7 §

Järjestelyn sisältö

Sen lisäksi, mitä eläkesäätiölaissa ja vakuutuskassalaissa säädetään, maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn säännöissä on määrättävä:

- 1) vakuutetut;
- 2) miten vakuutetut tulevat järjestelyn osapuoleksi ja eroavat järjestelystä;
- 3) rahoittavan yrityksen maksuosuuksien määräytymisperusteista;
- 4) vakuutettujen maksuosuuksien määräytymisperusteista;
- 5) maksujen laiminlyönnin seuraamuksista;
- 6) vakuutettujen oikeudesta keskeyttää maksujen suorittaminen;
- 7) vakuutettujen oikeudesta valita sijoituskohteet ja vaihtaa sijoituskohteita työsuhteen aikana sekä työsuhteen päätyttyä;
- 8) onko lisäeläkejärjestelyssä kertyneet varat ja niille laskettavat tuotot mahdollista siirtää toiseen lisäeläketurvaan järjestävään vakuutuslaitokseen;
- 9) edunsaajista, joilla on oikeus vakuutetun kuollessa sopimuksen mukaisiin etuuksiin.

8 §

Maksuosuudet

Jos vakuutetut osallistuvat maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn rahoittamiseen, eläkesäätiön tai eläkekassan vastaanottamat maksuosuudet on eriteltävä erikseen rahoittavan yrityksen ja vakuutettujen osuuksiin.

Lisäeläkejärjestelyyn eläkesäätiön tai eläkekassan perustamisen jälkeen liittyneiden vakuutettujen maksuosuudet on myös eriteltävä erikseen.

9 §

Vapaakirja

Jos vakuutettu on lakannut olemasta osapuolena maksuperusteisessa lisäeläkejärjestelyssä, vakuutetulla ei ole oikeutta lisäeläkejärjestelyn varoihin, ellei lisäeläkejärjestelyä koskevissa säännöissä toisin määrätä.

Jos vakuutettu lakkaa olemasta maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn osapuoli ennen vakuutustapahtuman sattumista, on hänelle kuitenkin 1 momentin estämättä annettava vapaakirjana vähintään hänen omia maksuosuuksiaan vastaava osuus kertyneistä varoista.

10 §

Tiedot liittyessä lisäeläkejärjestelyyn

Eläkesäätiön ja eläkekassan on huolehdittava siitä, että vakuutettu liittyessään maksuperusteiseen lisäeläkejärjestelyyn saa tiedot vakuutusurvan laajuudesta ja olennaisista rajoituksista, etuuksien suorittamisajasta, lisäeläkejärjestelystä eroamisen vaikutuksista sekä 7 §:n 4—8 kohdassa mainituista seikoista. Lisäksi on annettava tietoja vahvistetusta sijoitussuunnitelmasta tai, jos lisäeläkejärjestely on sijoitussidonnainen, sijoituskohteiden valinnan kannalta olennaisista seikoista.

Tietojen antamisesta on lisäksi voimassa, mitä eläkesäätiölain 49 a ja 49 b §:ssä sekä vakuutuskassalain 84 a ja 84 b §:ssä säädetään.

11 §

Tiedot vakuutussuhteen aikana

Vakuutetulle on vuosittain annettava tietoja eläke-etuuksien kertymästä ja muista sellaisista lisäeläkejärjestelyä koskevista seikoista, joilla on vakuutetulle ilmeistä merkitystä. Vakuutustapahtuman sattumisen jälkeen eläkesäätiöllä ja eläkekassalla on tiedonantovelvollisuus sitä kohtaan, jolla on oikeus vaatia suoritusta lisäeläkejärjestelystä.

12 §

Tieto oikeusturvakeinoista

Vakuutustapahtuman johdosta annettavasta tai muusta lisäeläkejärjestelyä koskevasta päätöksestä on käytävä ilmi, jollei se ole olosuhteisiin nähden ilmeisen tarpeetonta, voidaanko ja millä tavalla asia saattaa tuomioistuimen, Vakuutuslautakunnan tai muun vastaavan elimen käsiteltäväksi.

13 §

Vastuu puutteellisista tai virheellisistä tiedoista

Jos vakuutetulle ei ole annettu 10 §:ssä tarkoitettuja tietoja tai jos hänelle on annettu lisäeläkejärjestelystä virheellisiä taikka harhaanjohtavia tietoja, lisäeläkejärjestelyn katsotaan olevan vakuutetun hyväksi voimassa sen sisältöisenä kuin hänellä oli saamiensa tietojen perusteella ollut aihetta käsittää.

Mitä 1 momentissa säädetään, on vastaavasti voimassa, jos eläke-etuuksista tai muista lisäeläkejärjestelyä koskevista seikoista on vakuutus-suhteen aikana annettu puutteellisia, virheellisiä taikka harhaanjohtavia tietoja, joiden voidaan katsoa vaikuttaneen vakuutetun menettelyyn. Tämä ei kuitenkaan koske tietoja, jotka eläkesäätiö tai eläkekassa on vakuutustapahtuman sattumisen jälkeen antanut tulevasta eläke-etuudesta tai muusta korvauksesta.

3 luku

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vastuuelka ja vastuuelan kattaminen

14 §

Vastuuelka ja laskuperusteet

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vastuuelka koostuu vakuutusmaksuvastuusta ja korvausvastuusta.

Maksuperusteisten lisäeläkejärjestelyjen osalta eläkesäätiöllä ja eläkekassalla on vastuuelan laskuperusteiden lisäksi oltava laskuperusteet:

1) suoritetuista vakuutusmaksuista johtuvan vakuutusturvan määrästä;

2) vapaakirjan arvosta;

3) määrästä, joka on mahdollista siirtää toiseen lisäeläketurvaa järjestävään laitokseen, jos järjestelyyn sisältyy siirto-oikeus.

Tässä laissa tarkoitettuun vastuuelkaan sovelletaan, mitä eläkesäätiölaissa säädetään eläkevastuusta.

15 §

Vakuutusmaksuvastuu

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vakuutusmaksuvastuu on maksettujen vakuutusmaksujen ja vakuutukselle hyvitettyjen muiden tuottojen yhteismäärä vähennettynä vakuutusturvan ylläpitämisestä ja vakuutuksen hoitamisesta laaditut sopimuksen mukaan perityillä kuluilla.

16 §

Korvausvastuu

Korvausvastuu vastaa sattuneiden vakuutustapahtumien johdosta suoritettavia, maksamatta olevia korvauksia ja muita eräiä.

17 §

Vastuuelan kattaminen

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vastuuelan kattamiseen sovelletaan, mitä vakuutuskassalaissa tai eläkesäätiölaissa säädetään vastaavasti vapaaehtoisesta vastuuelan tai eläkevastuun kattamisesta, jos sijoituskohteiden valinnasta päättää vakuutuskassan hallitus ja toimitusjohtaja tai eläkesäätiön hallitus ja asiamies.

Sijoitussidonnaisten lisäeläkejärjestelyjen vastuuelasta on katettava vähintään 95 prosenttia näiden järjestelyjen arvonkehityksen määrääviin sijoituskohteisiin kuuluvilla varoilla. Sijoitussidonnaisiin järjestelyihin kuuluviin sijoituskohteisiin tulee kuulua omaisuuseriä, joiden

käypä arvo on jatkuvasti vaikeuksista määriteltävissä ja jotka voidaan muuttaa rahaksi järjestelyn ehtojen mukaisesti.

Lisäeläkejärjestelyn vastuuvelasta tai eläkevastuusta vähintään 70 prosenttia on katettava arvopapereilla ja muilla sitoumuksilla, joilla käydään kauppaa Euroopan talousalueen valtiossa tai siihen rinnastettavassa valtiossa sijaitsevilla säännellyillä markkinoilla, sekä osuuksilla sijoitusrahastoissa tai osuuksilla sijoitusrahastoihin rinnastettavissa Euroopan talousalueen valtiossa julkisen valvonnan alaisissa yhteissijoitusyrityksissä, joiden kotipaikka on Euroopan talousalueen valtiossa. Prosenttiosuutta määriteltäessä varat arvostetaan käypään arvoon.

18 §

Katteen eriyttäminen

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn vastuuvelan kate on eriytettävä muun vastuuvelan katteesta. Lisäksi sijoitussidonnaisten järjestelyjen kate on eriytettävä muiden maksuperusteisten järjestelyjen katteesta.

19 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset maksuperusteisen järjestelyn vastuuvelan katteen luettelomisesta ja säilyttämisestä sekä sijoitussidonnaisten lisäeläkejärjestelyjen sijoitusriskien seurannasta.

Finanssivalvonta voi antaa määräyksiä, joilla Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) Euroopan talousalueeseen kuulumattomat valtiot rinnastetaan Euroopan talousalueen

valtioon sijoitussidonnaisen lisäeläkejärjestelyn 17 §:ssä tarkoitettua vastuuvelkaa katettaessa.

4 luku

Erinäiset säännökset

20 §

Kanneaika ja oikeuspaikka

Kanne eläke-etuuksia tai muuta korvausta koskevan päätöksen taikka vakuutetun tai edunsaajan asemaan vaikuttavan muun päätöksen johdosta on oikeuden menettämisen uhalla nostettava kolmen vuoden kuluessa siitä, kun asianosainen on saanut kirjallisen tiedon päätöksestä ja tästä määräajasta.

Vakuutetun tai edunsaajan eläkesäätiötä tai eläkekassaa vastaan esittämä vaatimus 1 momentissa tarkoitettussa asiassa voidaan tutkia myös kärjäoikeudessa, jonka tuomiopiirissä vaatimuksen esittäjällä on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka.

21 §

Säännösten pakottavuus

Maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn ehdot, jotka poikkeavat tämän lain säännöksistä vakuutetun tai edunsaajan vahingoksi, ovat mitättömiä.

22 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

eläkesäätiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/1995) 1 §, 2 §:n 1 momentin 12 ja 13 kohta, 7 §:n 1 momentti, 8 §, 78 §:n 1 momentin 2 kohta ja 102 §:n 5 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laeissa 391/2006 ja 1116/2006, 2 §:n 1 momentin 12 ja 13 kohta mainitussa laissa 391/2006 sekä 8 § ja 102 §:n 5 momentti laissa 421/2003, sekä lisätään 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 288/2000 ja mainitussa laissa 391/2006, uusi 14 kohta ja lakiin uusi 48 e ja 48 f § seuraavasti:

1 §

Tätä lakia sovelletaan työnantajan perustamaan eläkesäätiöön, joka on vakuutus- ja eläkelaitos ja joka vakuutustoimintaa liikemäisesti harjoittamatta myöntää toimintapiiriinsä kuuluville henkilöille ja näiden edunsaajille eläkkeitä ja niihin verrattavia muita etuuksia, joiden voidaan katsoa kuuluvan sosiaalisen henkilövakuutustoiminnan piiriin.

Lakia sovelletaan myös eläkesäätiöön, joka tarjoaa maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa annetussa laissa (/) tarkoitettuja vapaaehtoisia lisäetuja.

Eläkesäätiöön, joka harjoittaa työntekijän eläkelain (395/2006) mukaista toimintaa, sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos mainitusta laista ei muuta johdu.

Mikä tämän lain nojalla koskee A-eläkesäätiötä ja AB-eläkesäätiön A-osastoa, sovelletaan vastaavasti ETA-lisäeläkesäätiöön, jollei 13 a luvussa muuta säädetä.

Tämän lain 46 §:n 2 ja 4—10 momenttia sekä 46 a ja 47 b—47 j §:ää ei sovelleta B-eläkesäätiöön ja AB-eläkesäätiön B-osastoon. Lain 46 §:n 3 momenttia sovelletaan B-eläkesäätiöön ja AB-eläkesäätiön B-osastoon vain eläkevastuuta laskettaessa.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

12) *konsernilla* osakeyhtiölaissa (624/2006) tarkoitettua konsernia;

13) *takauksella* velkasitoumuksen takaajan antamaa omavelkaista takausta;

14) *biometrisellä riskillä* kuolemaan, työkyvyttömyyteen tai eliniänodotukseen liittyvää riskiä.

7 §

Eläkesäätiön voi perustaa työnantaja. Työnantaja voi olla luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö. Maksuperusteista lisäeläkejärjestelyä varten eläkesäätiön voivat perustaa myös vakuutetut yhdessä työnantajan kanssa.

8 §

Perustamisesta on tehtävä perustamiskirja, joka on päivättävä ja perustajien allekirjoitettava.

Perustamiskirjaan on sisällytettävä suunnitelma aiotusta toiminnasta (*toimintasuunnitelma*) ja ehdotus eläkesäätiön säännöiksi, minkä lisäksi siinä on mainittava:

- 1) perustajien nimet, kansalaisuus, asuinpaikka ja postiosoite;
- 2) eläkesäätiölle perustettaessa tuleva peruspääoma.

6 luku

Eläkevastuu ja sen kattaminen sekä toimintapääoma

48 e §

Jos vapaaehtoista lisäeläkeketoimintaa harjoitettava eläkesäätiö takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tason, eläke-

säätiöllä on jatkuvasti oltava eläkevastuun lisäksi riittävä määrä omia varoja varmuuspääomana.

Omien varojen on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukaiset kaikkien lisäeläkejärjestelyjen osalta. Varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin.

Tässä pykälässä tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain (521/2008) 11 luvun 1 §:ssä, 2 §:n 3—6 kohdassa, 5 §:n 1, 2, 5 ja 7—9 kohdassa, 6 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa sekä 13, 14 ja 16 §:ssä säädetään henkivakuutusyhtiön toimintapääoman laskemisesta ja toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Eläkesäätiön menevä jälleenvakuutus otetaan huomioon täysimääräisesti omien varojen vaatimusta vähentävänä tekijänä laskettaessa eläkesäätiön tässä pykälässä tarkoitettuja omia varoja.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) omiin varoihin luettavista ja siitä vähennettävistä eristä;

2) omia varoja koskevien vaatimusten täyttämistä koskevien laskelmien laatimisesta ja toimittamisen ajankohdasta.

48 f §

Jos eläkesäätiö takaa 48 e §:ssä tarkoitetun biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton ja

etuuksien tason, lisäeläkejärjestelyyn ei sovelleta 45 §:n 2 ja 5 momenttia.

78 §

Eläkesäätiö on asetettava selvitystilaan ja purettava:

2) jos käy ilmeiseksi, ettei eläkesäätiö enää täytä tämän lain 6 luvun tai maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn osalta maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa annetun lain 3 luvun vaatimuksia; tai

102 §

Mitä 3 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos vakuutustoiminnan osan luovuttaminen koskee vain yksittäistä eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvaa henkilöä ja Finanssivalvonta on antanut siihen suostumuksensa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Jos eläkesäätiö ei harjoita rajat ylittävää toimintaa, lain 48 e §:n säännöksiä eläkesäätiöltä vaadittavista omista varoista sovelletaan kuitenkin vasta 23 päivästä syyskuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

vakuutuskassalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/1992) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 12 ja 13 kohta sekä 111 §:n 1 momentin 2 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 12 ja 13 kohta laissa 392/2006 ja 111 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 84/1999, sekä

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 287/2000 ja mainitussa laissa 392/2006, uusi 14 kohta ja lakiin uusi 83 s ja 83 t § seuraavasti:

1 §

Vakuutuskassa on vakuutuslaitos, joka vakuutustoimintaa liikemäisesti harjoittamatta myöntää toimintapiirissään:

1) vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys-, perhe- ja osa-aikaeläkkeitä;

2) korvausta kuoleman, sairauden, vian tai vamman johdosta;

3) korvausta sairauden tai työkyvyttömyyden estämiseksi tai työ- ja ansiokyvyn parantamiseksi annetusta kuntoutuksesta aiheutuviin kustannuksiin;

4) hautausavustusta;

5) maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa annetussa laissa (/) tarkoitettuja vapaaehtoisia lisäetuja;

6) muita etuuksia, joiden voidaan katsoa kuuluvan sosiaalisen henkilövakuutustoiminnan piiriin.

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

12) *konsernilla* osakeyhtiölaissa (624/2006) tarkoitettua konsernia;

13) *takauksella* velkasitoumuksen takaajan antamaa omavelkaista takausta;

14) *biometrisellä riskillä* kuolemaan, työkyvyttömyyteen ja eliniänodotukseen liittyviä riskejä.

7 luku

Vakuutusmaksut, vastuuelka ja toimintapääoma

83 s §

Jos vapaaehtoista lisäeläke-toimintaa harjoittava eläkekassa takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tason, eläkekassalla on jatkuvasti oltava vakuutusteknisen vastuuelvan lisäksi riittävästi omia varoja varmuuspääomana.

Omien varojen on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukaiset kaikkien lisäeläkejärjestelyjen osalta. Varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin.

Tässä pykälässä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain (521/2008) 11 luvun 1 §:ssä, 2 §:n 3—6 kohdassa, 5 §:n 1, 2, 5 ja 7—9 kohdassa, 6 §:ssä, 12 §:n 1 momentissa sekä 13, 14 ja 16 §:ssä säädetään henkivakuutusyhtiön toimintapääoman laskemisesta ja toimintapääoman vähimmäismäärästä. Eläkekassan omiin varoihin luetaan lisäksi maksettu pohjarahasto ja takuupääoma.

Eläkekassan menevä jälleenvakuutus otetaan huomioon täysimääräisesti omien varojen vaatimusta vähentävänä tekijänä laskettaessa tässä pykälässä tarkoitettuja omia varoja.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) omiin varoihin luettavista ja siitä vähennettävistä eristä;

2) omia varoja koskevien vaatimusten täyttämistä koskevien laskelmien laatimisesta ja toimittamisen ajankohdasta.

83 t §

Jos eläkekassa takaa 83 s §:ssä tarkoitettua biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton ja etuuksien tason, lisäeläkejärjestelyyn ei sovelleta 83 a §:n 1 momenttia eikä 76 §:ää.

111 §

Vakuutuskassa on asetettava selvitystilaan ja purettava:

2) jos tilinpäätös osoittaa alijäämää tai jos mahdollinen takuupääoma tai pohjarahasto on kassan säännöissä vahvistettua määrää pienempi, eikä alijäämää ole peitetty taikka takuupääomaa tai pohjarahastoa täytetty kahden seuraavan tilikauden aikana, taikka jos käy ilmeiseksi, että eläkekassa ei täytä maksuperusteisen lisäeläkejärjestelyn osalta maksuperusteisista lisäeläkejärjestelyistä eläkesäätiöissä ja eläkekassoissa annetun lain 3 luvun vaatimuksia;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Jos eläkekassa ei harjoita rajat ylittävää toimintaa, lain 83 s §:n säännöksiä eläkekassalta vaadittavista omista varoista sovelletaan kuitenkin vasta 23 päivästä syyskuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2009